

O ZNAMENÍ KŘÍŽE

I když jsme jej dělali mnohokrát, chceme jej nyní udělat poctivě. To proto, abychom si uvědomili vlastní podstatu tohoto znamení. Je to znamení naší spásy, při kterém oslovujeme Nejsvětější Trojici. Prosíme touto krátkou modlitbou o pomoc při nesení osobního kříže, ale i o to, abychom započatý čas prožili ve společenství lásky a vzájemného obdarovávání, jak je tomu mezi jednotlivými osobami Nejsvětější Trojice.

podle knížky: "Posvátná znamení" od Romana Guardiniho

MATRIKY VYPRAVUJÍ

Z vody a z Ducha svatého se znovu narodili:

- 15.6. Matouš Plotěný ze Šlapanic
Matěj Středula ze Šlapanic
Michal Julínek z Kobylnic
- 29.6. Klára Šimková z Prace
- 24.8. Šárka Melounová ze Šlapanic

Slib lásky, úcty a věrnosti si vyměnili:

- 24.5. Ladislav Murányi z Rimavské Soboty a Eva Jašková ze Šlapanic
- 28.6. Tomáš Butala ze Sokolnic a Kateřina Rabušicová ze Šlapanic
- 16.8. Vladimír Vacek z Brna a Helena Mazálková z Jiřkovic
- 23.8. Pavel Štěpánek z Jiřkovic a Zuzana Kopecká z Jiřkovic

Ve společenství víry, naděje a lásky se s námi rozloučili:

- 1.6. Josef Šlof z Hostěnic (*1957)
- 6.6. Zdenka Abschneiderová ze Šlapanic (*1922)
- 11.6. Jan Hofírek z Prace (*1923)
- 14.6. Miroslav Pacák z Jiřkovic (*1949)
- 16.6. Anežka Kotulanová z Bedřichovic (*1922)
- 23.6. Miroslav Ondráček z Blažovic (*1950)
- 25.6. Bohuslav Šmíd z Kobylnic (*1929)
- 17.7. Božena Mlčochová z Kobylnic (*1945)
- 19.8. Milada Klašková z Kobylnic (*1910)
- 24.8. Jaroslav Ondráček z Jiřkovic (*1937)
- 24.8. Libuše Šafránková ze Šlapanic (*1932)

Z KALENDÁŘE

- 14. 9. Hody v Praci
- 27. 9. Farní pout' na Vranov
- 5. 10. Pout' modřického děkanství v Rajhradě
- 12.10. Biřmování ve Šlapanicích a v Praci
- 15.11. Děkanátní setkání mládeže ve Šlapanicích
- 21.11. Adorační den v Praci
- 23.11. Slavnost Ježíše Krista Krále
- 24.11. Adorační den Šlapanice
- 30.11. 1. neděle adventní
- 8.12. Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
- 9.12. Návštěva nemocných ve Šlapanicích

FARNÍ TÁBOR BÍLÝ POTOK

Malebné údolí Bílého potoka se na 12 srpnových dnů stalo útočištěm 73 lidem. Tolik bylo těch, kteří chtěli poslední dny prázdnin strávit mezi lesy a loukami, ale hlavně se svými kamarády. Jednalo se o stanový tábor v blízkosti obce Maršov, 10 km od Veverské Bítýšky.

Určitě všichni dobře znáte příběh o Noemovi a jeho arše. Lidstvo bylo zkažené, neumělo se k sobě chovat, země byla plná násilí, lidem scházela láska a pokora, trpělivost a tolerance. Noe se svou rodinou byl jediný spravedlivý. Proto si ho Bůh vybral a ušetřil ho před záhubou. Nechal ho postavit pozoruhodnou archu. Noe do ní vzal svou rodinu jako posádku a zvířata. Ode všeho, co bylo živé, jeden pár, aby přežili.

Stejně tak jsme se snažili i my získat na paluby svých lodí co nejvíce zvířat a připodobnit tak tu svoji archu arše Noemově. Obětovat jsme tomu byli ochotni mnohé: propocená trička, rozbitá kolena, nateklé kotníky. Odměnou nám však byly téměř dva týdny báječných her, soutěží a smíchu a vzpomínky, které, jak doufáme, zůstanou.

V neděli k nám zavítal na návštěvu také náš pan farář Miloš, se kterým jsme měli tu možnost slavit dvě nádherné mše svaté v přírodě. První týden nám vařili Jirka Kuna, Lad'a Sedlák ml. a Verča Petlachová. Druhý týden se o naše hladová břítka vzorně starali Lad'a Sedlák st. a Slávek Medek. Všem patří náš velký dík. Táboru se zúčastnilo 13 oddílových vedoucích, 2 praktikantky a zdravotnice Petra Kotulanová, která s láskou pečovala o všechny naše bolístky. Hlavní vedoucí, iniciátorkou a organizátorkou celého tábora byla Hanka Kotulanová. Hanka je naší dobrou kamarádkou, velkou oporou,

rádkyní a pomocnicí. Na závěr bychom chtěli poděkovat všem rodičům za podporu a důvěru, kterou do nás vložili, i všem, kteří jakkoli přispěli ke zdárnému průběhu tábora, ať už darem nebo modlitbou.

Kolektiv vedoucích

(Michal Filipec, Hanka Klašková, Jarek Klaška, Hanka Podborská, Michal Rajsigl, Markéta Remešová, Vašek Sedláček, Pavel Sedlák, David Šumpela, Franta Zemánek, Lad'a Zemánek, Pepa Zemánek a Terka Žáčková)

TÁBOR NÁMĚŠŤ 2008 - 1. TURNUS

Od středy 9. do soboty 26. července strávilo 35 dětí krásných 18 dní na stanovém táboře v Náměšti nad Oslavou. Na tyto dny se všichni proměnili v rytíře družiny krále Artuše, kterému při vyhlásování výsledků rytířského klání zloděj ukradl jeho meč Excalibur. Král ochořel a ztratil svou sílu, kterou mu mohlo navrátit jen nalezení Excaliburu. Tábor pak provázely indicie vedoucí k nalezení meče a k dopadení zloděje. V různých hrách a soutěžích se pak děti přibližovaly k cíli, meč byl ke konci tábora nalezen, zloděj dopaden a po zásluze „potrestán“. Na táboře bylo několik atrakcí, od poníků, kteří nám byli zapůjčeni z Tvarožné, přes novou lanovku, tradiční provazový

žebřík, houpačky a další. Nechybělo ani přenocování v lese, i když do poslední chvíle vypadalo, že tohle kvůli počasí nevyjde, nakonec přece jen přestalo pršet a sluníčko začalo hřát. Sice počasí nebylo nejlepší, ale kromě toho, že se nedalo moc koupat, se program vydařil. Tábor se nachýlil ke konci, místo závěrečného táboráku přišel krásný liják, ale radost to nikomu nezkazilo. Dětem se z tábora vůbec nechtělo a smutno bylo asi nejvíce rodičům, kteří zůstali doma. Každý si nakonec odvezl část pokladu od krále Artuše jako odměnu za znovuzískání meče.

Tábor se všem moc líbil a všichni už se těší na další rok. Snad i v tom dalším roce tábor bude znovu.

Díky patří především našemu Pánu za všechno, co pro nás stvořil, že nám dal možnost prožít jeho blízkost, otcí Janovi za návštěvu a slavení mše svaté, všem, co tábor připravili a podíleli se na jeho zdárném průběhu a nakonec, děti, i vám - všichni jste byli perfektní.

Petr Machain

ROZHOVOR

V církvi máme mnoho různých služebníků a rozmanitých služeb. Jednou z nich je také služba trvalého jáhna, která byla v církvi znovu objevena po 2. vatikánském koncilu. V sobotu 12. července v Brně na Petrově přijal skrze jáhenské svěcení tuto službu i náš farník Rudolf Staněk. A tak jsme se na něj obrátili s několika otázkami, aby nám tuto, pro mnohé z nás novou službu, přiblížil:

1. Mohl bys nám popsat svoji cestu ke službě trvalého jáhna? Kdy jsi o této službě začal uvažovat a co vše předcházelo jáhenskému svěcení?

Tak musím říct, že cesta to byla poměrně dlouhá ☺. Ale vážně: Její začátek nese letopočet let 1990-1991. Tehdy se otevřela možnost dálkového studia na teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, což za minulého režimu nebylo vůbec možné. A také se nabízela možnost duchovní formace (duchovní přípravy) pro ty, kdo uvažují o jáhenské službě. Protože jsem v té době učil náboženství a snažil se i jinak pomáhat ve farnosti, podal jsem si po dohodě s tehdejšími faráři, otcem Josefem Brtníkem, přihlášku na tuto fakultu s tím, že časem se ukáže a poznám, zda k jáhenství mám předpoklady, jestli bude ve farnosti potřeba této služby a zda budou pro ni podmínky.

Po přijetí na fakultu probíhala kromě studia i zmiňovaná formace v kněžském semináři v Olomouci. V roce 1991, kdy jsem nastoupil, to byl její druhý ročník. Scházeli jsme se jednou za 14 dnů v pátek večer. Pro nás trvala celkem 4 roky. Tato formace, kterou vedl mimo i jiné současný českobudějovický světící biskup, otec Pavel Posád, mi dala hrozně moc. Nejen díky jemu, ale i díky ostatním spolubratrům, kteří byli většinou starší, ale v té době pevně rozhodnutí, že se chtějí trvalými jáhny stát a takto ve svých farnostech sloužit. To všechno mi pomohlo k tomu, že jsem o této službě začal vážně uvažovat.

Po skončení studia jsem pak bydlel s rodinou nějakou dobu mimo naši farnost. I po návratu jsem se snažil do života naší farnosti zapojit, až přišla nabídka od otce Miloše, zda bych nechtěl jáhenskou službu vykonávat. Radil jsem se se svou manželkou i ostatními členy rodiny. Společně jsme se pak modlili za správné rozhodnutí, až jsme ho udělali a otec biskup je stvrdil vložení rukou.

2. Kolik trvalých jáhnů v naší diecézi máme a procházejí trvalí jáhnové nějakou další pravidelnou formací?

Podle dostupných informací je v naší diecézi celkem 34 trvalých jáhnů. A k té formaci: v době, kdy jsem studoval na fakultě, formace probíhala přímo v Olomouci v semináři, jak už jsem říkal, a byla pro všechny moravské diecéze společná. V dnešní době už si ji každá diecéze zajišťuje sama. Její poslední fázi jsem letos absolvoval pod vedením P. Petra Vrbackého, faráře u sv. Tomáše v Brně, společně s těmi, kteří byli vysvěceni zároveň se mnou. Také jsem byl před svěcením na týdenních duchovních cvičeních na

Velehradě. Kromě toho máme dvakrát ročně společné setkání trvalých jáhnů a jejich manželek s panem biskupem a jedenkrát za rok duchovní cvičení.

3. Co se změnilo pro Tebe a Tvou rodinu přijetím jáhenského svěcení?

Zatím k žádné velké změně nedošlo. Možná proto, že i ostatní členové rodiny jsou do služby ve farnosti nějakým způsobem zapojeni. Snad jedině to, že občas potřebuji klid k denní modlitbě církve, tedy k modlitbě z breviáře, a někdy ho musím hledat trochu déle ☺.

Foto: Vít Kubíček

4. Jaké kompetence jsou Ti v rámci naší farností svěřeny a s čím se tedy lidé mohou na Tebe obracet?

Obecně řečeno: jáhen může udělovat svátost křtu, může asistovat při církevním sňatku (tedy lidově řečeno oddávat), může vést pohřební obřady, bohoslužby slova, podávat svaté přijímání, nosit ho nemocným, připravovat ke svátostem, vykonávat některé služby při liturgii atd. Moje konkrétní zapojení do těchto činností a dalších služeb ve farnosti

teprve ukáže čas a také potřeby vás, farníků. Je to dáno i tím, že službu jáhna vykonávám při zaměstnání.

A s čím se na mě můžete obracet? Se vším! Pokud budu vědět, poradím, a pokud budu moci, pomůžu. Buď osobně, nebo e-mailem na adrese jahen@farnostslapanice.com, případně telefonicky doma na pevné lince na čísle 544 243 519.

5. S jakými očekáváním a přáními vstupuješ do své nové životní etapy?

Aby moje služba byla prospěšná farnosti, všem lidem a také naší rodině.

Díky za Tvé odpovědi a přejeme hodně Božích milostí ve službě rodině i farnosti.

Otázky připravil Petr Horák

HODOVÁ MŠE SVATÁ S ŽEHNÁNÍM HASIČSKÉHO PRAPORU V JIŘÍKOVICÍCH

Vážení čtenáři, v době, kdy budete číst tento časopis, budou již prázdniny roku 2008 minulostí. Věřím, že jste je prožili dobře, a že to byl čas naplněný odpočinkem na těle a zotavením na duchu. Měli jsme možnost rozšířit si obzor, poznat nová zajímavá místa, načerpat nové síly a zkušenosti. Získané zážitky a vzpomínky si poneseme do dalších dnů...

Prázdniny jsou nejen časem dovolených, ale také poutí, hodů a slavností, které díky krásnému letnímu počasí mohou být uspořádány venku. Mše svaté slavené na volném prostranství a v přírodě jsou vždy něčím výjimečným, zajímavým a také přitažlivým. Každý rok máme možnost zúčastnit se mši svatých pod širým nebem: v parku před kaplí v Bedřichovicích, u kapličky ve Velaticích, na návsi v Kobylnicích, u kapličky Panny Marie Sněžné na Santonu i v městském parku ve Šlapanicích. Jednou takovou slavností, kterou jsme mohli prožít, byla hodová mše svatá v Jiříkovicích spojená s žehnáním hasičského praporu. Tato bohoslužba byla slavena v neděli 3. srpna 2008 v 10 hodin na hřišti. Mši svatou sloužil pan farář P. Miloš Mičánek spolu s novým jáhnem Rudolfem Staňkem.

Při mši svaté byl představen a následně knězem požehnán nový hasičský prapor pro obec Jiříkovice. V hasičských uniformách byli přítomni nejen příslušníci sboru dobrovolných hasičů z Jiříkovic, ale také z okolních obcí.

Zpívaný žalm zazněl z úst desetiletého Patrika Buchty. Místní stárci přednesli přímluvy. Evangelium četl jáhen Rudolf Staněk. Pan farář pak měl velmi zajímavou promluvu, ve které se dotýkal starostí dnešních lidí. „Dnes v době stále se zvyšujících cen a lákavých nabídek akcí a slev, které člověka nutí k utrácení peněz za různé věci

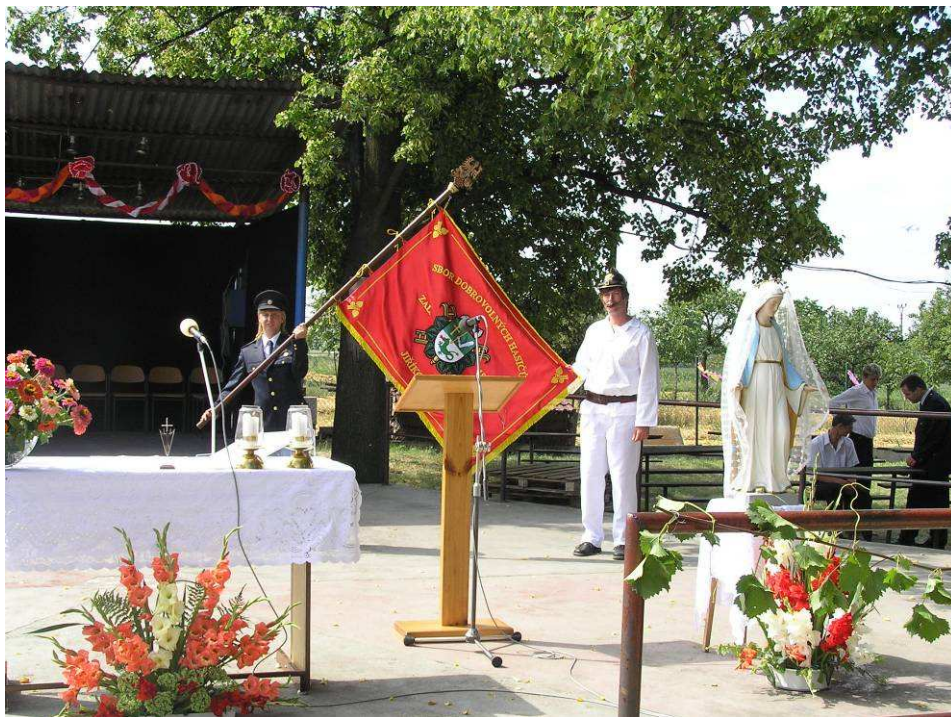
více či méně potřebné a smysluplné, Bůh nám dává své dary, které skutečně potřebujeme a bez kterých nemůžeme žít, zcela zdarma. Už za ně totiž zaplatil Ježíš svou smrtí, kterou pro nás podstoupil na kříži.“

Během bohoslužby hrála dechová hudba ze Šlapanic. Za zpěvu písně: „Ejhle oltář Hospodinův září...“ jsme prožívali slavnostní bohoslužbu, vnímali nádheru stvoření, hodovou atmosféru a přítomnost velmi příhodného počasí.

Čas po mši svaté byl naplněn setkáním příbuzných, přátel a známých místních i z okolních vesnic, kteří se na tuto slavnost vypravili pěšky nebo autem. Pán Bůh zaplatí za tyto krásné chvíle.

Více fotografií je uveřejněno na internetových stránkách šlapanické farnosti.

Připravil Ing. František Kubiš

VÝLET S NÁBOŽENSTVÍM DO OSKAVY

Na přelomu května a června se vypravila skupinka osmáků doplněna několika dalšími na výlet na faru do Oskavy. Hned druhý den po příjezdu jsme se vydali na Křížový vrch, je to vlastně 14 zastavení křížové cesty, kde každé zastavení má svoje sousoší, pochází z 19. století.

Vrcholu vévodí 12. zastavení, které je dominantou celého Křížového vrchu. Cestou se oddělila skupinka několika „borců“ s tím, že dojdou podle vlastní orientace a budou na vrcholku dřívě, než my, co jsme spolehli na turistickou značku. Po asi 2 a půl hodinách bloudění, kdy ostatní již dávno byli na vrcholku, se ozvali, že jsou úplně jinde, a tak na vrcholek vůbec nedošli. Další den už bylo takové horko, že na nějakou delší túru nebylo ani pomyšlení. Nakonec jsme skončili u místního rybníka a i přes ne zrovna teplou vodu do něj nakonec vlezli. Sobotní odpoledne pak celé patřilo nácvičku písniček na nedělní mši svatou. Velice mile mě překvapilo to, že bez nějakých řečí „do toho šli“ úplně všichni, i ti, do kterých bych to nikdy neřekl.

Za pomoci tří místních děvčat vznikla docela poslouchatelná skupina. A po nedělní mši svaté nás již čekal návrat domů. Myslím, že výlet byl takovou hezkou tečkou za těmi třemi roky strávenými s touto skupinou.

A na závěr se sluší poděkovat. Takže velký dík patří našemu Pánu, že nám dal možnost prožít hezké chvíle a dopřál nádherné počasí, i těm, kteří nám tento pobyt umožnili.

Petr Machain

PUTOVÁNÍ Z BRNA NA VELEHRAD

Jak jistě všichni víme, ve dnech 17.–20.7. se na Velehradě uskutečnilo česko – slovenské setkání mládeže ActIv8. Někteří tam přijeli autem, jiní autobusem nebo vlakem, další dali přednost jízdnímu kolu a z mnoha míst republiky se mladí lidé vydali na pouť pěšky. Mezi nimi jsem byla i já. K čemu je vlastně takové putování? Nejen pro udržení kondice, prožití dobrodružství a poznávání dosud neznámých krajů. My jsme se těšili na nové přátele a také počítali se všemi možnými překážkami, ať už to bylo horko, déšť, puchýře na chodidlech či únava, abychom je mohli obětovat na vlastní úmysly, které jsme nesli ve svém srdci. Celou dobu jsme také měli možnost přemýšlet o sedmi darech Ducha svatého, které byly každý den „přetřásány“ v nejrůznějších podobách.

My, kteří jsme se vydali na pouť z Brna, jsme se na Petrově 14.7. ráno registrovali, při zahajovací mši v katedrále vyslechli promluvu P. Bohumila Poláčka, zvaného otec Bob, a do Šlapanic se svezli trolejbusem či vlakem. Odtud začalo opravdové putování. Pro usnadnění jsme se rozdělili do dvou skupin podle modrých a zelených kloboučků, které

jsme obdrželi. Nesli jsme si jen malé batůžky s věcmi potřebnými na jeden den. Krosny nám přepravovalo doprovodné vozidlo. Šli s námi také zdravotnice, moderátoři Amálka a Vojta, pořadatelé s oranžovými praporky a z kněží generální vikář Mons. Jiří Mikulášek, P. Josef Maincl z Brankovic a P. Zdeněk Fučík z Diecézního centra života mládeže. Na pouti se také postupně vystřídali novokněží z naší diecéze – Bohumil, Stanislav a Jan, takže jsme během čtyř dnů třikrát přijali novokněžské požehnání.

První část cesty, do Slavkova, vedla po lesních cestách, loukami, po silnicích, ale i kukuřičném poli, když se pořadatelé neshodli s mapou. Společně jsme si zahráli hru na seznámení a pomodlili se křížovou cestu, založenou na životním příběhu medika Pavla. Ve Slavkově nás přivítal P. Milan Vavro, místní ženy uctily dobrým gulášem a po oddechu a adoraci si nás ochotní farníci (byli schopni zajistit nejen potřebných 70, ale až 130 míst) „rozebrali“ na nocleh do rodin.

Na druhý den při ranní mši rozezněla slavkovský kostel schola „Dobrá vůle“ z Ronova, která nás celou poutí věrně provázela. Pak nás čekal nejdější úsek cesty - 30 km do Koryčan. Cestou jedna skupinka nesla dřevěný kříž a druhá vlajku brněnské diecéze, čímž jsme příjemně budili pozornost. Při šlapání přes nejvyšší vrchol Ždánického lesa „U Slepice“ jsme se pomodlili bolestný růženec. Po příchodu do Koryčan jsme „vzali útokem“ školní jídelnu, v tělocvičně si zahráli několik her a brzy se uložili k spánku.

Třetí etapa putování, jejímž cílem byly Buchlovice, obsahovala mši svatou pod širým nebem na Klimentku, cestu převážně lesem, večeři v hotelu, pobožnost v útulném kostele a program v tělocvičně školy, při němž dostaly pořádně zabrat zejména naše bránice.

Probudili jsme se do deštivého rána. Přeháňky nás provázely po celý den, ale vzhledem k tomu, že předchozí dny jsme si užívali příjemně oblačného počasí bez deště a toho dne měli absolvovat už jen 14 km, jsme si klidně oblékli pláštěnky a vyrazili. Cestou jsme si prohlédli hrad Buchlov a vyslechli katechezi P. Jana Bezděka. Také se k nám přidal P. Marek Dunda z Vranova nad Dyjí. Poslední úsek byl pro kluzkost blátivé cesty nejtěžší. Kolem 15. hodiny odpoledne naše srdíčka zaplesala, když jsme spatřili věže velehradské baziliky a uslyšeli její zvony. Zde pro některé poutě končila, pro ostatní pokračovala ActIv8. Věřím, že všichni na ni budou rádi vzpomínat. Díky našemu Pánu za vcelku příznivé počasí a za to, že se nikomu nic nestalo, a velké díky také všem, kteří k této akci jakkoli přispěli.

Michaela Klímová

V. DIECÉZNÍ POUŤ RODIN VE ŽĎÁRU NAD SÁZAVOU

Dá se říct, že byla výjimečná. Už tím, že tradiční mše svatá se nekonala na pódiu pod širým nebem, ale v bazilice Nanebevzetí Panny Marie (která se pyšní přívlastkem „druhý největší kostel na Moravě“, takže jsme se tam všichni hladce vešli), a netrvala hodinu, ale dvě, protože při ní byl žehnán nový oltář, do kterého otec biskup Vojtěch vložil

ostatky sv. Zdislavy. Dětem i mnohým rodičům, kteří se museli obrnit větší trpělivostí, pak byl dobrou náplastí bohatý odpolední program. Protože máme Rok sv. Pavla, v tomto duchu se nesly i soutěže v klášterní zahradě, po jejichž absolvování byli kluci i holky odměněni perníkovou medailí s obrázkem apoštola Pavla. Mladší děti se těšily na divadlo na nádvoří kláštera, starší obklopily výtvarné dílny, odkud si směly odnést vlastnoručně vyrobený náramek z bavlnek, lodičku z krabiček od zápalek či obrázek z barevného písku. Rodiče si mohli vybrat z nabídky přednášek, pohovořit s přáteli v příjemné kavárně, zakoupit si nové knihy nebo se s dětmi svézt na lodičce po zámeckém rybníku. Bazilika skýtala možnost tiché adorace a svátosti smíření. Otec biskup, který postupně obešel celý areál, rád každému věnoval úsměv a několik milých vět. Po celé odpoledne dotvářela příjemnou atmosféru hudba a sluníčko se smálo na jasně modré obloze. S dětmi, rodiči, kněžími, pořadateli, členy přípravného týmu, mezi které jsem patřila, i s ostatními návštěvníky se jistě shodnu, že se pout' nádherně vydařila a že si ji za rok určitě nenecháme ujít.

Michaela Klímová

ŽEHNÁNÍ KVĚTIN V ŽELEŠICÍCH

Přijali jsme pozvání otce Martina, který nás pozval v neděli 17. srpna 2008 do kostela v Želešicích na mši svatou, spojenou s žehnáním květin.

Naplněný kostel zářil čistotou a čerstvou výzdobou z květin všeho druhu, jako jsou mečičky, lilie, amaryllis, chryzantémy, chryzule a jiné od vstupních bran až k obětnímu stolu, na oltáři, po stěnách a zejména po celé ploše na průčelí kůru.

Přinesené a vystavené květiny požehnal otec Martin během mše svaté zvláštní modlitbou a krátkou promluvou k této příležitosti s prosbou, aby přinesené květiny byly radostí a požehnáním pro ty, kteří je uchovávají.

Věřící pamatovali na všechny Růženy, Růženky, Rosarie a Růže. Nejen na přítomné, ale i na ty, které už tu nejsou. Proto patřilo zvláštní místo královně květin růži, kterou věnujeme našim drahým a známým při různých příležitostech.

Růže byly všude. Jejich krása, vůně, pestrost a barevnost byla vystavená v četném množství ve vázách, stojanech, kyticích, na lavicích i ve dvou velkých koších včetně pestrolisté zeleně, které stály před předními lavicemi.

Z nich si mohli zájemci odnést po mši svaté dle vlastního výběru, druhu, barvy a vkusu každý něco domů na památku. Děvčata pak potěšila úsměvem vycházející z kostela a malým, dobrým občerstvením.

Mohli jsme se vcítit do ovzduší, které panovalo v době, kdy vzniklo zvolání k Matce Boží, které známe z loretánské litanie – „Růže tajemná.“

Vilém Sitte

ROK SVATÉHO PAVLA V BRNĚNSKÉ DIECÉZI 2008

Loni, 28.6.2007, v předvečer slavnosti sv. Petra a Pavla během modlitby nešpor v Bazilice sv. Pavla za hradbami v Římě, vyhlásil papež Benedikt XVI. rok věnovaný svatému Pavlovi, a to při příležitosti příprav oslavy 2000. výročí narození tohoto apoštola.

„Pavlovský“ rok probíhá od 29.6.2008 do 29.6.2009.

Svatý Pavel se narodil v Tarsu (území dnešního Turecka), na počátku křesťanské éry, podle církevních historiků kolem roku 10 po Kr. Po svém obrácení na cestě do Damašku se stal jedním z nejpřednějších evangelizátorů, nejdřív mezi Židy, později mezi pohany.

Listy sv. Pavla jsou základním zdrojem informací o životě prvotní církve a přes staletí měly silný vliv na církevní myšlení.

Zahájení oslav Roku sv. Pavla v brněnské diecézi

Svatý Pavel je společně se svatým Petrem jeden z hlavních patronů naší diecéze i jejího hlavního chrámu na Petrově.

V brněnské diecézi byl Rok svatého Pavla slavnostně zahájen pontifikální bohoslužbou 29.6.2008 v 9.00 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně.

Další akce připravované v Roce svatého Pavla v brněnské diecézi:

1. Zřízení internetových stránek Roku sv. Pavla v brněnské diecézi

V návaznosti na oficiální vatikánské stránky k Roku sv. Pavla www.annopaolino.org byla na stránkách Biskupství brněnského www.biskupstvi.cz zřízena webová stránka www.biskupstvi.cz/roksvatehopavla. Má sloužit jako zdroj obecných i studijních informací a mezi nabízenými tématy budou například tyto informace:

- o kostelích brněnské diecéze, zasvěcených sv. Pavlovi,
- o významných obrazech a sochách sv. Pavla v diecézi,
- přehled literatury a filmografie o sv. Pavlovi,
- životopis a dílo sv. Pavla,
- rubrika pro děti,
- přehled tématických akcí konaných v diecézi,
- aktuality z Vatikánu,
- tématické homilie atd.

2. Jednodenní konference o svatém Pavlovi
Termín konání: 8. listopadu 2008 v Brně.
Konference je určena širokému spektru zájemců, její zaměření bude pastorační a biblické.
Program a přihlášky budou k dispozici v dohledné době.
3. Akce Katechetického centra
Diecézní Katechetické centrum na Rok sv. Pavla připravilo několik zajímavých akcí:
 - a) vědomostní soutěž o sv. Pavlu
 - b) tématickou výtvarnou a literární soutěž
 - c) interaktivní rubriku pro děti na internetových stránkách Katechetického centra
4. Diecézní pouť rodin s otcem biskupem ve Žďáru nad Sázavou
Diecézní pouť rodin a farností ve Žďáru nad Sázavou se letos konala již po páté, a to v sobotu 30. srpna 2008. Pšeme o ní i na jiném místě Okénka.
Motto letošní Diecézní pouti rodin ve Žďáru nad Sázavou koresponduje s tím, že Svátý otec Benedikt vyhlásil od června 2008 Rok svatého Pavla. Proto i heslo pouti znělo: „Lámeme jeden chléb, tvoříme jedno tělo.“
5. Plánují se i oslavy Roku sv. Pavla v děkanátech brněnské diecéze
6. Listy sv. Pavla dnes
Snahou připravovaných textů je zdůraznit některé důležité hodnoty dneška a čerpat přitom z moudrosti listů sv. Pavla.

Zpracováno dle materiálů Biskupství brněnského

ROK SV. PAVLA – ODPUSTKY

V Roce svatého Pavla (29.6.2008 – 29.6.2009) na základě dekretu Apoštolské Penitenciárie z 10. května 2008, rozhodl brněnský biskup Vojtěch, aby v kostelech a kaplích brněnské diecéze zasvěcených sv. Pavlovi byla udělována milost plnomocných odpustků:

- o církevních slavnostech během celého Roku sv. Pavla
- o poutním dni farnosti
- při příležitosti děkanátních poutí ke sv. Pavlu
- v brněnské katedrále o poutních čtvrtcích a všech nedělích.

Schopnost přijmout milost plnomocných odpustků má ten, kdo splní tyto podmínky: svatá zpověď, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého Otce, nemít zalíbení v žádném ani lehkém hříchu, být přítomen slavnosti v kostele sv. Pavla (sv. Petra a Pavla).

NOVINKY VE FARNÍ KNIHOVNĚ

Misionáři bez lodí / Madeleine Delbrellová, Karmelitánské nakladatelství 2008

Autorkou textů z této knížčky je Madeleine Delbrellová (v současné době probíhá proces jejího blahorečení), která žila ve Francii v letech 1904-1965. Po svém obrácení – sama říká, že v ní „explodovalo evangelium“ a Boží láska, se rozhodla žít ve světě a zároveň naplno s Bohem. Přestěhovala se na předměstí Paříže, kde s několika přítelkyněmi pracovala ve službě chudým a potřebným. Trápilo ji, že církev si těchto lidí téměř nevšímá, čímž se v nich radikalizuje ateismus a třídní nenávisť. V době, kdy sepsala tyto nádherné řádky, převládala v církvi myšlenka varování před komunisty a ateistickým prostředím, jako by toto území bylo pro křesťany zakázané, nebezpečné, jako by křesťanská víra nebyla schopná v tomto prostředí obstát, být životaschopná, ba co víc – zapalující. Kristus z nás udělal své učedníky a vyslal nás do světa. Přitom není důležité odcestovat lodí do vzdálených končin – všude kolem nás jsou misijní území, kam je třeba Boha přinést. Bůh je přítomný všude kolem nás, jen ne v srdcích těch, kteří ho nepoznali, nepřijali. Máme kolem sebe světy od sebe vzdálenější než vesmírné planety – svět lidí bohatých a chudých, svět lidí mladých a starých, opuštěných, svět obchodníků, umělců, politiků. Do těchto míst a do srdcí bližních přinášíme s sebou svého Boha.

Místo, na němž stojíš, je posvátná země / Marek Orko Vácha, Cesta 2008

Marek Orko Vácha vystudoval molekulární biologii a genetiku, je knězem, profesorem, cestovatelem, ale především obdivovatelem veškerého stvoření. Tuto srozumitelnou a úžasně čtivou knihu se nesnažil psát jako náboženskou, ale hledal obecně platné morální a etické zákony a zásady. Na základě biologického pozadí rozebírá problémy potratů, euthanasie, klonování. Ptá se, zda člověk „smí, co umí?“ Kdy je člověk člověkem, život životem? Uvádí argumenty zastánců potratů, ale hned k tomu odpovídá dalšími protiargumenty. Očekává od čtenářů, že o věcech budou kriticky přemýšlet, že možná i opraví své dříve nezpochybnitelné názory (ve prospěch obrany života v jakémkoli stadiu). Při čtení této knihy může člověku „běhat mráz po zádech“, když se dívá do Boží dílny stvoření, jindy z úžasu nad dokonalostí života, nebo z hrůzy při představě, kam neúcta k životu dochází. Genetičtí vědci uvolňují první kámen z hráze, za stálého ujišťování, že se přece nic nemůže stát. Hitler v Německu otupil svědomí lidí – od první euthanasie provedené na těžce postiženém dítěti přes plošnou likvidaci všech postižených spoluobčanů až po koncentrační tábory. Jak děsivý je výsledek každého malého odchýlení se od ochrany života!

V posledních kapitolách se čtenář dozví, proč příroda není a nemůže být naším morálním vzorem, jak dnešní nálada ve společnosti „upírá člověku duši“ za mocného povzbuzování renomovaných vědců, kteří berou do úvah jen to, co je měřitelné, počítatelné. O přírodě, světě, člověku, lidské duši nám neříkají úplnou pravdu. Naši „malí bratři a sestry“ (= zvířata a příroda živá i neživá) vymírají. „Nebesa vypravují

o Boží slávě a dílo jeho rukou zvěstuje obloha.“ Člověk, který miluje Boha, miluje také všechno stvoření.

Doporučuji tuto knihu jako učebnici etiky všem, kteří se chtějí dozvědět víc o kmenových buňkách, terapeutickém klonování, embryích, atd. a co na tyto otázky říkají právníci, filozofové, biologové, křesťané. Kniha nám mimo jiné dává do rukou návody k obraně života v diskuzích s těmi, kdo podporují (třeba i pod pláštíkem humanismu) dnešní kulturu smrti. Doporučuji tuto knihu i těm, kteří chtějí spolu s autorem žasnout a jásat nad nádherou Božích darů v přírodě, bližních, našem okolí, celém světě.

Lenka Klašková

POZOR – LETNÍ FOTOSOUTĚŽ!

Do uzávěrky druhého ročníku letní prázdninové fotosoutěže Okénka přišlo celkem 48 fotografií. Autorem té vítězné, kterou najdete na této straně, je Pavel Petřík. Všechny fotografie pak najdete na adrese www.okenko.pise.cz

Vítězi gratulujeme a všem autorům děkujeme za účast!

WWW.OKENKO.PISE.CZ

Redakce farního časopisu Okénko vás zve k návštěvě svých stránek na internetu na výše uvedené adrese. Najdete tam informace ze života farnosti a také fotografie z farních akcí.

Datum uzávěrky dalšího čísla časopisu Okénko: 30.11.2008

Plánované **datum vydání**: 14.12.2008

e-mail, na který je možno posílat příspěvky a názory: okenko@farnostslapanice.com

OKÉNKO – časopis farních společenství ve Šlapanicích, Podolí a Praci
Vydává Římskokatolická farnost Šlapanice u Brna, Masarykovo nám. 9, 664 51 Šlapanice
telefon: 544 245 280, e-mail: okenko@farnostslapanice.com, <http://www.farnostslapanice.com>
NEPRODEJNÉ!